

УДК: 336.763

УПРАВЛІННЯ ЯКІСТУ ПРОДУКЦІЇ, ЯК ЧИННИКА ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА

Ю.В. Рябоволик¹

В умовах переходу до ринкових умов, успіх кожного підприємства оцінюється за рівнем ефективності виробництва, обумовленого в першу чергу ступенем задоволення потреб суспільства з найменшими витратами. При цьому в даний час визначальною характеристикою, яка формує суспільні потреби, стає якість продукції, а тому, вона виступає одним з головних чинників фінансово-економічної безпеки підприємства, оскільки на цінову політику бідь-якого підприємства впливає попит на його продукцію, який формується, головним чином, з її якості.

Проблема забезпечення якості продукції є загальною і вирішувати її традиційними методами лише шляхом контролю якості готової продукції, практично не можливо. Тому на кожному підприємстві повинен розроблятися комплексний підхід, реалізація якого можлива лише в рамках системи управління якістю.

Економічна безпека підприємства є невід'ємною частиною від якості продукції, вона охоплює всі ланки підприємства починаючи з фінансової закінчуючи кадровою політикою, яка за теперішніх часів є найактуальнішою, бо для кожного підприємства на даний момент часу потрібно протриматися до кінця фінансової нестабільності, незважаючи на те, що невідомо коли закінчиться ця невизначеність на фінансовому та валютному ринках.

Для більшості компаній існує розуміння, що довіра з боку клієнтів базується не тільки на фінансовій могутності, але й на високій якості менеджменту. Кожна із провідних фірм світу йшла до успіху своїм шляхом, але через одні ворота: через ворота удосконалення менеджменту якості. Це стосується не тільки якості конкретної продукції, а йдеться про ділову досконалість фірм, про спосіб управління, його оптимізацію та гармонізацію, зацікавленість усіх працюючих у результатах своєї праці. Лідери світового ринку говорять: "У нас купують не продукцію і не послугу. У нас купують довіру до нас, тобто наше ім'я". А щоб ім'я було авторитетним, необхідно запроваджувати загальну культуру якості, яка включає і обладнання, і технологію, і систему менеджменту, і персонал, і стосунки між партнерами на різних рівнях тощо [1].

Таким чином, проблема забезпечення якості продукції є комплексною: науковою, технічною, економічною і соціальною, і у вирішенні її повинні приймати участь висококваліфіковані спеціалісти, які вільно володіють сучасними методами управління якістю, незалежно від того, в якому секторі вони працюють: державному чи приватному, на великих підприємствах чи в малому і середньому бізнесі, тому що загальні принципи організації і забезпечення високої якості продукції та послуг не залежать від розміру підприємства, але є основою його фінансово-економічної безпеки. Зараз виготовляється багато продукції яка б могла стати конкурентоспроможною на світовому ринку, але їй не вистачає забезпечення якості. Це може бути обумовлено тим, що підприємці не знають як досягти більш високої якості без великих витрат, або допускаються деяких помилок при забезпеченні якості своєї продукції, чим наражають підприємство на загрози, а саме, в першу чергу, фінансово-економічні [2].

Отже, універсальність проблеми якості загальновизнана економічною наукою.

¹ студ. Кіровоградський національний технічний університет

Науковий керівник: А.О. Левченко, канд. економ. наук, доц. Кіровоградський національний технічний університет

Дана проблема набуває нової, особливої актуальності в Україні із поглибленням ринкових відносин, загостренням конкуренції, зменшенням протекціоністських заходів держави. Якість продукції та послуг є одним з найважливіших чинників успішної діяльності будь-якого окремого підприємства як складова внутрішньо організаційного менеджменту, запорука досягнення і підтримання ефективної діяльності організації. Саме тому існує необхідність постійного вдосконалення методів забезпечення та управління якістю продукції, шляхом покращення і якості самого персоналу підприємства, як універсальної економіко-організаційної категорії та однієї її складових економічної безпеки підприємства.

Виходячи з вищезазначеного, можна зробити висновок про те, що на сучасному етапі не існує загальноприйнятої, “оптимальної” схеми забезпечення якості продукції для вітчизняних підприємств, як складової економічної безпеки, яка призвела б до ефективної роботи всього підприємства.

Список літератури:

1. Статистические методы повышения качества / Под. ред. Хитоси Кумэ. - М: Финансы и статистика, 1997. - 211с.
2. Шаповал М.І. Менеджмент якості Навчальний посібник / Київ, 2007